

# Edizione diplomatico-interpretativa

	<b>I.</b>
<b>P</b> Uois nostre temps com(en)sa brunezir. Eli uerian sonde lor foillas blos. Edel soleil ueitant baissat los rais. P(er) queil iorn so(n) escur etenebros. Et hom noi au dauzels cha nz ni lais. P(er) ioi damor nos deuem esbaudi(r).	Puois nostre temps comens'a brunezir e li verjan son de lor foillas blos e del soleil vei tant baissat los rais, per que il jorn son escur e tenebros et hom no·i au d'auzels chanz ni lais, per joi d'amor no·s devem esbaudir.
	<b>II.</b>
<b>A</b> quest amor n(on) pot hom tan seruir. Q(ue) mil aitanz n(on) doblel guizardos. Que pretz eiois etot quant es esmais. Nauran aisil q(ua)n se ran poderos. Qua(n)c no(n) passet couine(n)z nils esfrais. Mas p(er) senblan greuer a(con)querer.	Aquest'amor non pot hom tam servir que mil aitanz non doblel guizardos, que pretz e jois e tot quant es, e mais, n'auran aisil q'en seran poderos, qu'anc non passet covinenz ni ls esfrais; mas per senblan greu er a conquerer.
	<b>III.</b>
<b>P</b> er leis deu hom esperar esofrir. Tantes sos pretz uale(n)z ecabalos. Qua(n)c no(n) ac soing dels amadors sauais. De ric escars ni de paubrorgoillos. Q(ua)n plus de mil n(on) ados ta(n) uerais. Q(ue) finamors los deia obezir.	Per leis deu hom esperar e sofrir, tant es sos pretz valenz e cabalos, qu'anc non ac soing dels amadors savais, de ric escars ni de paubr'orgoillos: q'en plus de mil no·n a dos tan verais que fin'amors los deja obezir.
	<b>IV.</b>
<b>I</b> st trobador entre uer em(en)tir. Afollon druz emoilliers (et) espos. Euan disen camors ua e(n) biais. P(er) quell mairit endeueno(n) gilos. E do(m) pnas son i(n)tradas en pantais. Cui mot uol escutar (et) auzir.	Ist trobador entre ver e mentir, afollon druz e moilliers et espos, e van disen c'amors va en biais, per que ll mairit endevenon gilos e dompnas son intradas en pantais, cui mot vol escutar et auzir.
	<b>V.</b>
<b>C</b> ist seruen fals fan aplusors giquir. Prez eiouen eloi(n)gnar adestors. P(er) que proessa no(n) cug q(ue) si mais. Quescarsetatz ten las claus dels barons. Mainz na serratz dinz la ciutat del bais. Don maluestatz no(n) laissa un issir.	Cist serven fals fan a plusors giquir prez e joven e loingnar ad estors, per que proessa non cug que si mais, qu'Escarsetatz ten las claus dels barons: mainz n'a serratz dinz la ciutat del bais, don Malvestatz no·n laissa un issir.

- letto 773 volte

**Source URL:** <https://letteraturaeuropea.let.uniroma1.it/?q=laboratorio/edizione-diplomatico-interpretativa-84>